

چند فکریه در تصحیح لغت فرس احمدی

٦

س ۳۴۷ سطر ۱ : که تنک و آدم دارد و مرد بدل است
پرش باز فضول است و مرد وساواست

* پرش باز فضول است و بار یا وقوف وساواست

س ۳۴۷ سطر ۹ : اندام ، کاری بنظام باشد ... رود کی گوید
کیهان بخواجه عدنانی عدن است و کار ماهانداما

* کیهان بعد خواجه عدنانی عدن است و کارهاست (کارهاست) بانداما.

س ۳۴۸ سطر ۳

رحم بگونه خیری شده است از آندوه و غم .

* رحم بگونه خیری شده است از آندوه و غم .

س ۳۴۹ سطر ۸ اشتم ، راست و قوی باشد ، رود کی گفت ...
* اشتم معنی متعارف خودوش مرود کی هر بوطبه قصه شاهزاده کلان شکم سند باد نامه
است و علامت استفهم بعد از مصراع اول زائد است

س ۳۴۹ سطر ۱۵ بفتحم ، بسیار بود . منجیک گوید :
بدان ماند بنشته بر لب جوی که بر آتش نهی گو کرد بفتحم .
و عنصری گوید :

از کهر گرد کردن بفتحم نه شکر چینه هیچکس نه درم .

* باء جدا و فتحم جدا است رجوع به س ۳۳۸ سطر ۱۳ لغت نامه اسدی شود و معنی
فتحم در بیت عنصری نیز چادری است که شار چینان بر سر دو چوب بندند . تابدان از
هوانتار بر باینده و بمعنی بسیار نیست که علوم انسانی و مطالعات فرنگی

س ۳۵۰ سطر ۱۴ ، غژم هیبت باشد ، رود کی گوید :
شیر غژم آورد و جست از جای خوبیش حامی عالم و آمد این خر گوش را الفقدم بیش .
* کلمه الفقدم ، آلفده است رجوع به آلفده در س ۵۰۵ لغت نامه اسدی شود .

س ۳۵۲ سطر ۷ سبرم ، [کل] همیشه جوان بود . رود کی گوید :

چون سبرم نه میان بزم بنوروز درمه بهمن بیارو ...

* ... درمه بهمن بیارو ...

س ۳۵۲ سطر ۱۶ چم ، چشم بود بزبان مرو . عجدی گوید :
از که آمختن نهادن شعرهای شوخ چم
گر برستی شاعران هر گز نبودی آشنا (کندا)

* کلمه چم در مصراع اول چرا چشم نیست ؟ و کلمه برستی در مصراع دوم شاید
برسته باشد .

س ۳۵۳ سطر ۶ کلکم ، منجنيق بود ، شعر :

سرواست و کوه سیمین جزیک مثال سوزن (کذا) ...
✿ بجای مثال میانش ؟ و رجوع به صفحه ۳۹۱ سطر ۷ شود و شعر از ابوالمثلاست .

ص ۳۵۴ سطر ۲ کیان ، خیمه کرد و عرب بود ، بوشکور گوید :

همه بازبسته بدین رسماً که بر پرده بینی بسان کیان

✿ همه بازبسته بدین آسمان که بر پرده بینی بسان کیان ؟

ص ۳۵۸ سطر ۱ برروشنان (کذا) ۱

✿ بیشک برروشنان است چه مصحفات آن که همه را بر هان قاطع در جاهای مختلف آورده جزء او لشان «بر» یا «پر» است و هیچیک «با» و «دال» نیست و دیگر آنکه همه آن صور را در همه جا بمعنی امت کفته اند نه گناهکار .

ص ۳۵۸ سطر ۴ سرپایان ، عمامه بود . دقیقی گوید :

گراو زفتی بجای حیدری کرد بر زم شاه کرد آن عمر و عنتر

✿ گراو رفتی بجای حیدر گرد بر زم شاه گردان عمر و عنتر .

ص ۳۵۹ سطر ۳ :

او میر نیکوان جهانست و نیکوئی تاجست و سال و ماه مر او را چو گرز نست

✿ تاجست سال و ماه مر او را و گرز نست .

ص ۳۶۰ سطر ۲ زلیفن (بضم زاء) :

✿ از کجا این ضبط آمده است .

ص ۳۶۰ سطر ۸ روین ، روغناس (کذا) بود ...

✿ روغناس صحیح است .

ص ۳۶۲ سطر ۱ بادخون ... کائی گوید :

عمر چگونه چهداز دست خلق

باد چگونه چهد از بادخون .

✿ کلمه باد خن است و شعر از قصیده ایست که بیک بیت آن در آخر صفحه ۳۶۱

لغت نامه اسدی آمده است چنین :

سر و بنان کنده و گلشن خراب علم لالهستان خشک و شکسته چمن .

ص ۳۶۴ سطر ۱ :

مثل این بود بدین اندر

مثل زفرین آهنین و در

✿ بیت عنصری چنین است .

مثل این بود بدین اندر

مثل زوفرین واژهر خر

رجوع گنید به تاریخ سیستان ص ۲۶۹

ص ۳۶۴ سطر ۹ ، غلبکن ... بوشکور گوید :

۱ - حاشیه) < بنظر ناشر این کتاب صحیح این لغت بدر و شنان است که جمع بد روشن باشد بمعنی کسیکه از راه راست برآید افتاده ... الخ > .

اگر از من توبنده‌داری باز
بیکی بی‌نیاز دوز نیاز ...

* اگر از من توبنده‌داری باز نکنی بسی‌نیاز دوز نیاز.
ص ۳۶۶ سطر ۱۱: وارون، ... لبیبی گوید.

ندانم بخت را بامن چه کین است.

* ندانم بخت را بامن چه کین است.

ص ۳۶۷ سطر ۳: اهریدن، دبو باشد. عنصری گوید:
پس نباشد تا بروشن روی وموی تیره گون.

* پس نیاید تا بروشن روی ...

ص ۳۶۷ سطر ۱۴: تو بان، شلواری بودنگ کشتنی گیران دارند. منجیک گوید:
یارم خبر آورد که یکی تو بان کرده است
مرختن شب راز دیقی نکو و پاک.

* یارم خبر آمد که یکی ... واين مثال برای مطلق شلوار است.

ص ۳۷۰ سطر ۱۵: جیلان، سنجد کر گانی بود. رود کی گوید:
سنجد جیلان بدونیمه شده نقطه سرمه بر او یک یک‌زده.

* ... نقطه سرمه بر او یک‌زده.

ص ۳۷۲ سطر ۲ حاشیه: و درین ولایت آنرا نهره خوانند.

* آیامزاد آذربایجان است در آن صورت این کتاب از قطران است یا کتاب قطران
هم در آن داخل است؟

ص ۳۷۳ سطر ۶ آنین، نیزه باشد ...

* آنین، نهره باشد ... رجوع به صفحه ۳۷۲ سطر اول و حاشیه آن شود.

ص ۳۷۴ سطر ۷ تو سن، اسب وحشی باشد.

* اسب وحشی ** شوشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

ص ۳۷۸ سطر ۶: بدل ربودن جlad و شاطری آیمه ...

* بدل ربودن جلدی و ... ** حمل حامی علوم انسانی

ص ۳۷۸ سطر ۱۵: حسودت دریده بهرام فیرون

* حسودت در بد بهرام فیرون.

ص ۳۷۹ سطر ۲:

که بزی گشت مر اورا فلک فیرون نا (کذا)

* که تری گشت ...

ص ۳۸۰ سطر ۶: چکنم که سفید را بنکوی نتوان نرم کردن از داشن.

* چکنم کر سفید را اگردن؟ ...

ص ۳۸۰ سطر ۱۲: چاه دم گیر و بیابان سوم

* چاه دم گیر و بیابان و سوم

ص ۳۸۱ سطر ۱:

زهمه خوبان سوی تو بدان یازم که همه خوبی شدسوی رخت یازان.
** زهمه خوبان سوی بدان یازم که همه خوبی سوی تو شده یازان.
س ۳۸۱ سطر ۱۳ : سامان ، اندازه و نشانه گاه بود :
** سامان ، اندازه و نشانه گاه حد بود :
س ۳۸۲ سطر ۵ :

یکی از جای بر جستم چنان شیر بیا بانی
وعیدی بر زدم چون شیر بر رو باه در غانی .
** ... زغندی ؟ غریوی ؟ وغیوی ** بر زدم ...
س ۳۸۲ سطر ۱۵ نفرین ، دعای بد بود . دقیقی گوید :
اکنون که ترا تکلفی گویم بیداست مر آفرینم از نفرین .
** ... بیداست بر آفرینم از نفرین (ار = یا) .
س ۳۸۳ سطر ۴ :

تاترا و فتن ای جان بد ر آین گشت (کذا)
مر مر را ریختن آب مژه آین گشت
** مر مر را ریختن آب مژه آین گشت .
س ۳۸۳ سطر ۹ : خرغون ، نام شهر است . منجیگ گوید :
تا ابو بکر تویی چون قصبه شکر ویز
دین بکی مودن خام آمده از خرغون (کذا)
** یا ابو بکر ... وین بکی ...
س ۳۸۳ سطر ۱۳ : بون ، اکنون . عماره گوید :
گویی زبان شکته و گناه است بت ترا
تر کان همه شکته زبانک تواند نون
** ... تر کان همه شکته زبانک بوند بون .
س ۳۸۳ سطر ۱۶ ، نکون ، نکون ساز باشد ، ابو شکور گوید :
نکون تخت شد همچو بخش نکون ...
** نکون بخت شد ...
س ۳۸۵ سطر ۹ :

کی عجب گر با تو آید چون میخ اندر حدیث
گوسفندان کشته از معلاق و مرغ از بازن .

** گوسفند کشته از ...
س ۳۹۱ سطر ۷ بلکن ، منجیق باشد - ابوالمثل گفت :
سر و است و کوه سیمین جز یک میانش سوزن
خسته است جان عاشق در غمز کانش بلکن
** در مصروع دوم کلمه خسته را شموري « حصن » آورده است و رجوع به صفحه ۳۵۲ سطر ۶ شود .
س ۳۹۱ سطر ۲ حاشیه : ۶ - ظاهرآ دیوار .

✿ بچه مناسبت ؟

ص ۳۹۲ سطر ۱ غرن ، بازک و دمده گریستن بود در گلو ابوالعباس عباسی گفت :
دو دستم بستی چو بوده بیاز دو پایم معطل دودیده غرن

✿ این بیت چگونه شاهداین معنی است ؟ .

ص ۳۹۲ سطر ۴ ابیاخون ، حصار باشد . بهرامی گفت :
زسوی هند گشادی هزار تر کستان (کذا) ...

✿ ... هزار شهر و کلات ؟

ص ۳۹۲ سطر ۸ ، انبودن ، آفرینش بود که از چه بدبند آمد . رود کی گفت :
بودنت در خاک باشد یافته همچنان کرخاک بود انبودت .

✿ بودنت در خاک باشد با فدم ... (با فدم = سرانجام) .

ص ۳۹۲ سطر ۱۴ رون ، بهره باشد ، عنصری گفت : -

بعضم اندرم دیده از رون تست بجسم اندرم جنبش از بون تست .

✿ بضم اندرم دید از رون تست بجسم اندرم جنبش از سون تست .

(سون = سوی) .

ص ۳۹۳ سطر ۴ - یکسون ، یکسان بود . بو شعیب گفت :

توبی آراسته بی آرایش چه بکری باس و چه بخر یکسون .

✿ ... واکون ***

ص ۳۹۳ سطر ۱۱ : و آنرا قروت گویند .

✿ و آنرا قره قروت گویند .

ص ۳۹۴ سطر ۱۱ کولاؤیان ؛ بهلوا نان کردن باشند از جنس نیکو (کذا)
بارانی گوید :

در بیان بدید قومی کرد کرده از موی هر بکنی کولا

✿ کولاؤین بارانی که بهلوا نان کردن پوشند از جنس نیکو : ...

ص ۳۹۶ سطر ۱۳ جاشدان پر صندوق غان بوان و بیانی گوید :

در ذمی بر چیدمی تاجاشدان خوددمی هرج اندرو بودی از نان .

✿ رود کی گوید ، از ذمی بر جمله ای تاجاشدان ... و شعر از کلیله و دمنه اوست .

ص ۳۸۶ سطر ۲ : خوان کیاهی باشد ... ابو شکور گوید :

از بیخ بکندا و مرآ خوار بیند اخت مانند خار و خست و خار خوانا .

✿ غلط است خوان جمع خو است و در شعر الف اطلاق نیز بدان ملحق شده است .

ص ۳۸۶ سطر ۶ روان ، جان بود ، بو شکور گفت :

جان را سه گفت هر کس وزی من یکیست جان ...

جان و روان یکیست بنزدیک فیلسوف و رجه زراه نام دو آید روان و جان .

اسدی گوید : روان هست زندانی مستمند میان کنافت بمانده بیند .

✿ جان رادو گفت هر کس وزی من یکیست جان ...

روان هست زندانی مستمنده میان طبایع ؛ (عناصر ؛) بمانده بیتد .
ص ۳۸۷ سطر ۹ : یاد کن ذیرت اندرون تن شوی ...
* تن شوی بدون علامت اضافه میان دو کلمه .
ص ۳۸۷ سطر ۱۶ : شبانگه بدرگاه بر دش دوان ...
* شبانگه بدرگاه بر دش کشان .

ص ۳۸۸ سطر ۳ :

یکی مرد فرزانه کاردان بر آن مردم مرز بر مرزبان .
* ... بر آن مردم مرز بد مرزبان .

ص ۳۸۸ سطر ۶ :

از پی آن تادهی برنام دندان مزدمان
میزبانی دوستداری شاد باش ای میزبان .
* از پی آن تادهی برنام دندان مزدمان ...
ص ۳۸۸ سطر ۱۵ . مبارز راسرو تن پیش خسرو ...
مبارز را ...

ص ۳۸۸ سطر ۳ حاشیه : دندان مزدرا فرهنگهای فارسی معنی زری گرفته اند که
بس از طعام خوردن میزبان بدو ویشان میدهد .
* ... میزبان به میهمانان میدهد .

ص ۳۹۰ سطر ۷ انسان .

* انسان صحیح است .

ص ۳۹۰ سطر ۱۵ :

گفتم همی چه گویی ای پیر گلخنی

* گفتم همی چه گویی ای هیز گلخن ...

ص ۳۹۷ سطر ۱۲ گوان ، نام مبارز بود . فردوسی گوید :
کوان بهلوانی بود زورمند بیازو بزور و بیالا بلند

* ... بیازو و بزرو ؟

ص ۳۹۸ سطر ۴ - دار پرنیان ، چوب بقم بود . اسدی گوید :
بکشتار بردنج کشور زیان (کذا)

چنان کن که بابی ز کشور زیان (کذا) .

* اینجا مثالی برای دار پرنیان بوده و سپس کشور زیان لغتی دیگر

معنی کشاورزیان . ومصراع دوم چنین باید باشد :

چنان کن که ناید بکشور زیان .

ص ۳۹۸ سطر ۱۰ دمان ، شکاف بود ، قریع گوید :

همی زند نفس سرد با هزار نفس در گویده ویران در بچه های امان

* ... در گونده ... (گونده = بارانی) .